

KURJER KRAKOWSKI.

D. 15 stycz. 1835.

CZWARTEK.

Nr 11.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 5 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedzielę i święta uroczysto po południu).

Rajcy i mieszc. krak.
za zamordowanie Te-
czyńskiego And. ścięci
z os. pod basz. zam. 1462.

KRAKOW.

Ceny zboża na targowicy w Kle-
parzu przy Krakowie sprzedawanego:

Dnia 14 Stycznia 1835 r. Ko-
rzec pszenicy złp. 18. złp. 22 Ży-
ta 17 19. Jęczmienia 17. 19.
Owsa 12 13. Grochu 32. Ja-
giel 40. Rzepaku 27

W dniu 20 Stycznia 1835. r. o
godzinie 10 ranniej w Rynku głó-
wnym M. K. w gmachu Sukiennic-
ach, w drodze Egzekucyi Sądowej
odbędzie się publiczna licytacja.
jako to: Szafy na suknie, komody,
gabliotki, kanapy, krzeselka, lich-
tarzy, stolików, szkła różnego, ta-
lerzy cynowych etc. Chęć licyto-
wać mających zaopatrzonych w go-
towe pieniądze, na czas i miejsce
oznaczone zaprasza się:

Kraków d. 13 Stycznia 1835 r.

Teodor Jaworski Kom. sąd

(An) Mieszkańcy Krakowa na
wezwanie Towarzystwa Dobroczyn-
ności opiekującego się gorliwie nie-
szczęśliwemi na Zamku, zgromadzi-
li się licznie w dniu wczorajszym
na kassyno w sali Knotza, aby tym
sposobem raczej litość nad nędzą,
niż zabawę na celu mającym, wy-
pełnić święte obowiązki włożone
na każdego członka społeczności
względem swych bliźnich. Jakże
zachwycająca była melodia muzy-
ki, jak czarujący widok obojęt-
nych tancerzy dla przyjaciela cierpiącej
ludzkości, gdy sobie wspominał,

iż tej zabawie myśl wsparcianie-
szczęśliwych towarzyszyła.

Francya. Na posiedzeniu izby
deputowanych dnia 29 Grudnia rzekł
Pagés: ministrowie żądają audjen-
cyonalnej sali i dożywotniego więzie-
nia dla Izby parów. (Powszechny
śmiej). Kommissya żąda sali do
posiedzeń dla izby Parów. Lecz
po rozważeniu rzeczy okazuje się,
iż to jest tylko pałac, który chcą
wybudować dla politycznej spra-
wiedliwości (poruszenie). — Oba
projekta gani mowca. Mówi z za-
pałem o amnestyi dla politycznych
więźniów. — Najpiękniejszym skut-
kiem amnestyi będzie dowód siły
rządu. — Dobroć jest kamieniem
probiernym nie dawno utworzo-
nej władzy, gdyż dowodzi, iż rząd
wierzy w jej długotrwałość; dobroć
jest prawdziwą pieczęcią władzy (po
lewej stronie: dobrze; dobrze). Je-
dna tylko władza w naszej historii
nie chciała zapomnieć o politycznych
rozdwojeniach to jest, konwencya.
Podobnie działa teraz stronnictwo
doktrynerów, pod pozorem, że a-
mnestja jest przeciwną systematowi
oporu. — Wiele już rozprawiano
o tem słowie opór. Każde mini-
sterjum, jakkolwiek zasadą się rzą-
dzi, opierać się będzie nieporząd-
kowi i zaburzeniom: ale opór do-
ktrynerów jest przeciw reformie,
przeciw oszczędności. (Wśródku:

nie! nie!). Thiers tak niesądzi! Dupin: Pan to powiedziałeś! Mowca kończy uwagę, iż doktrynerzy, te karły polityczne nieodpowiadają życzeniom narodu, i że król powinienby przełożyć projekt do amnestyi (wielkie poruszenie). — Fulchiron wstępuje na mównicę i powiada, że niechce improwizować. gdyż się lęka, aby nie wybuchnął z zbytęcną nienawiscią przeciw burzycielom spokojności (śmiech powszechny). — Wydobywa ogromny foliał z kieszeni i czyta, ale dla głośnych roznów, nikt go nie słyszy. — Trzydziestego Grudnia minister skarbu przynosi budżet, który 1009 milionów franków wynosi. Lamartine poeta zabiera głos. — Jego mowa robi wielkie wrażenie na izbę. — Przez dziesięć miesięcy, mówi, Pałac Luxembourg przedstawiałby postać politycznego więzienia niewolników, gdzieby się tylko łoskot kajdan rozlegał, (tu długa pauza). — Radzi ministrom aby starali się o amnestyę dla siebie i dla innych stronnictw, gdyż wszyscy zgrzeszyli. P. Guizot minister oświecenia odpowiada Lamartinowi i utrzymuje, że naród chce ich systematu, bo się lęka ducha rewolucyjnego, który jeszcze nieskonał, i obawia się, aby ten upiór nie zburzył spokojności. — Poseł królowej hiszpańskiej, w przejeździe swoim do Londynu, miał długie posłuchanie u Ludwika Filipa. — Testament Don Pedra w krótkce zostanie odpieczętowany przez właściwe władze w Paryżu. W tém mieście ani jeden dzień nie przemienie, w który nby słyhać nie było o samobójstwie. Młodzież

najwięcej a szczególniejszej płci żeńskiej ulega temu oblakaniu. — Niedawno młoda i piękna dziewczona odebrała sobie życie, najadłszy się umyślnie ziemniaków zatrutych arsenikiem. Przyczyną tego postępu była rozpacz z opuszczenia ją przez kochanka, któremu rodzice dla małoletności, zenić się z nią wzbrani. — O małżeństwie Wiktorii X. Angielskiej z zięciem holenderskim biegają tu sprzeczne wiadomości, jedni utrzymują iż to jest rzecz nieskończona, inni twierdzą, że królowa angielska jest temu przeciwną przez wzgląd na terazniejsze położenie Holandyi.

(G.P.S.)

Anglia. Z Malty odebrano wiadomości, że były Dey Algieru umarł nagle w swęj pielgrzymce do Mekki, nie bez podejrzenia, iż go otruto, gdyż posiadał ogromny majątek. — Kuryer mówi, że Sir Robert Peel z wielką niechęcią piastuje swój urząd i przeciwny jest zupełnie środkom, których się chwytają jego kolledzy, aby utrzymać panowanie Torysów. — Tenże dziennik zapewnia uroczysie, iż Robert Peel, poróżnił się z Wellingtonem dla tego, że powołał na ministrów ludzi przeciwnych wszelkiej reformie. Rozwiązanie parlamentu wielkie sprawiło wrażenie na giełdzie, papiery tak angielskie jak cudzoziemskie bardzo spadły, poczem giełda została pustą, jakby na wiadomość nadchodzącego nieprzyjaciela. W Londynie powstał ruch nadzwyczajny i 500 reformistów zebrało się dla narady o nowych wyborach. — Wszystkie stronnictwa gotowały się do utarezek o wybo-

ry członków parlamentu. — Siostra króla angielskiego wdowa po xięciu Hessen. — Homburg przybyła do Anglii — Oczekują także przybycia xięcia Cumberland z Berlina z ważnemi wiadomościami.

Belgia. Stronnictwo Oranżystów ma wysłać wkrótce deputacyą do Londynu, z prośbą do ministrów angielskich, aby ci jak najprędzej zniszczyli obecny stan rzeczy i Belgię z Hollandyą połączyli. Dzienniki tego stronnictwa przemawiają teraz z niesłychaną dumą. — Sama myśl kroków nieprzyjacielskich ze strony Holandyi, mówi jeden dziennik, rozjatrzyłaby lud do wściekłości przeciwko sprawcom tego i za zdrajców kraju by ich ogłoszono. Gorliwiej, niż kiedykolwiek łączą się i pracują teraz wolni mularze i wspólnie z duchowieństwem przygotowują naród, do odparcia napaści obcej. — Troskliwie śledzą obroty wojsk holenderskich — W ministerstwie wojny całe noce pracują i codziennie biegają rozkazy do różnych oddziałów wojska. Policya czuwa nad cudzoziemcami, szczególnie nad Karolistami francuzkiemi, którzy tu od niejakiego czasu w wielkiej liczbie przybywają — Wszystko jednak jest spokojne, bo naród jest przekonany, że wszelką napaść odeprzeć potrafi.

Próby Kuryera ludzkiego życia.

Całe życie ludzkie, łaskawi czytelnicy i czytelniczki, jest tylko arkuszową próbą Kuryera podróży do innego świata. Ta próba Kuryera jest pełną błędów drukar-

skich, a jej korektor poprawia ją ciągle, aby się kiedyś po odcisku grobowym czystą i wolną od pomylek okazała. *Szczęście i nieszczęście* są jej dwaj redaktorowie: tylko szczęście pisze pięknym i czytelnym charakterem; nieszczęście zaś pisze złą i trudną do czytania ręką, szczęście jest opieszalym, leniwym redaktorem; ale nieszczęście pracuje pilnie i nadsyła regularnie swoje artykuły, a im gorliwiej pracuje, tém będzie trudniejszą korekta jego artykułów odbitych przez smutek, złemi czcionkami i po twardych odcigiach. Smutne wiadomości Kuryer życia ogłasza często i w wielkiej liczbie, ale wesółych nieumieją zecery składać. Jak w każdym piśmie czasowem, tak i w Kuryerze życia ludzkiego, pierwsze i ostatnie exemplarze są najlepsze: *młodość i starość*; w środku roku wychodzące bynajmniej niebawia.

Ludzi nikt nie pyta, czy chcą prenumerować na Kuryera życia; bez naszég woli i wiedzy wpisują nas w wielką księgę abonentów, i musimy zaliczyć przedpłatę brzęczącą monetą: słowem to życie jest tylko prenumeratą na lepsze. Ta zaś wielka próba Kuryera życia, łaskawi czytelnicy i czytelniczki, zawiera jeszcze drobne pojedyncze próbki. *Szczęście, sława, młodość* itd. czyż nie są próbkami Kuryera życia czczemi i oschłemi? *Szczęście*, próba Kuryera je-dnej chwili, drukowana na welinie złotemi literami, z wszystkiemi dodatkami rozkoszy: wszystko w niej bawiające jak na godach weselnych, gdzie oblubieńcy, drużyna,

bowie w wykwitnych strojach porajsku pędzą chwile, ale ach! jakże to trwa długo. Jestto próba Kuryera jednej chwili, a dalej następują exemplarze czcze i bezzadobne, na bibulastym papierze powszedniego życia, z martwą prozą i wymokłą poezją. *Sława*, próba Kuryera jednej chwili drukowana na liściach laurowych, polyskującym charakterem i wielkimi głoskami, przystrojona w kolumny i wieńce, w słoneczne winiety, które *wieść* roznosi i młojony exemplarzów odbija, które potem przedrukują na kamieniu posagach, na popiersiach: ale ach! jak to trwa długo? I ta próba Kuryera jednej chwili będzie podartą, a zostanie zwiędły wieńiec, z pospolitych, wyblakłych liści, był to tylko Kuryer jednodzienny okazały, a po nim, jak siwe płaczki za trumną następują Kurycy powszednie i nudne. *Miłość* próba Kuryera najslodsze go złudzenia, drukowana na listkach róży, której kielich ranek pocałował, czcionkami rajskich marzeń, z dodatkiem miłosnego słowika, z powiastkami z życia kwiatów, z pieśniami z westchnien studni i z błogiem ach pasterki; z dowcipnemi szaradami z oddechu echa i przeżucia wzburzonego serca; ta brylantowa próba Kuryera miłości, z dodatkiem szkarlatu splonionego lica, gdy je pierwsze wyznanie zrużnieni, z koralew ust, gdy je pocałunek rozpłoniem i ogniem oczu, gdy

je tęsknota roziskrzy, ta mówię; próba Kuryera jakże trwa długo? oto pierwszy oddech prawdy rozwieje tę młłą próbę Kuryera, w proch, nawet w pył, a w naszym sercu odciskają się potem Kurycy nudne z czarną obwiąką. Wtedy Kuryer serca przestaje wychodzić mimo octu smutkowego i łzowego ługu, bo miłość raz tylko pisze swe imię na Kurverze sercowym; już różowym atramentem uszczęśchwionej miłości, już żółcią miłości zawiedzionej, ale ten raz jeden, pisze wyraźnie i głęboko, a to pismo posypuje albo złotym piaskiem wzajemności, albo czarnym piaskiem rozpacz, pod tym zaś piaskiem pożrehabana jest miłość, ale nieumarła. — Każdy artykuł Kuryera życia zowie się rokiem, a 70 takich artykułów składają cały Kuryer. Każdy rok, jak każde życie, zaczyna się i kończy jedną nocą, nocą Sylwestra.

DONIESIENIA.

Fortepian orzechowy o 5 1/2 oktawy jest do nabycia, bliższa wiadomość w Redakcyi Kuryera.

Przybyli do Krakowa. Baczynski Cypryan z Polski. — Rogowski Nepomucen z Galicyi. — Knotz Antoni kup. z Galicyi. — Mroczkowski Franciszek z Galicyi. — Pellen Antoni z Węgier. — Brzezowski Józef z Galicyi.

Dziś rano zimna stopni 3

W Drukarni JÓZEFA CZECHA, NA KLADEN REDAKCYI.
